

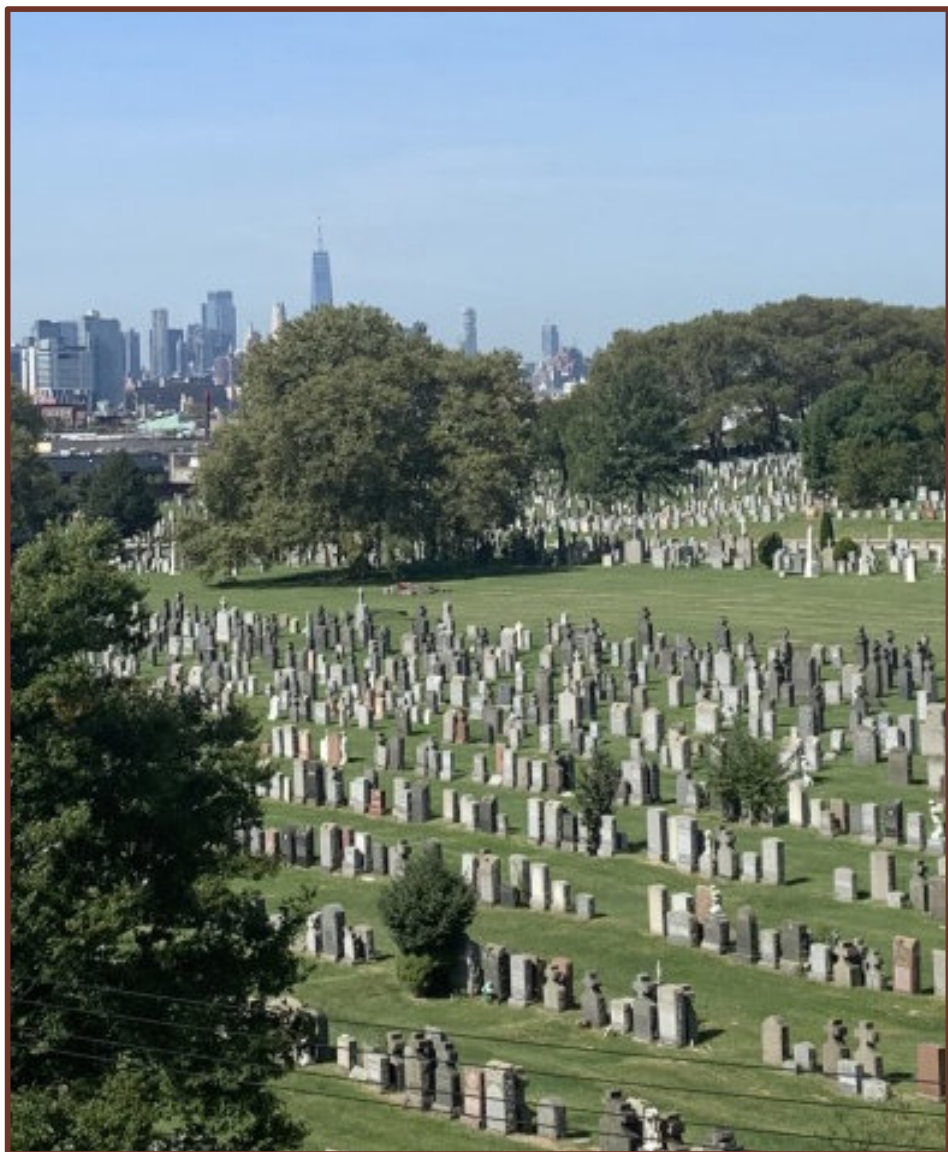
ZVON

LISTOPAD - NOVEMBER

2025

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

V měsíci listopadu se modlíme za naše zemřelé, vzpomínáme také na dobu, kdy ještě byli mezi námi. Pro někoho je to vzpomínání ne moc dobré, protože neměli dobré vztahy ze svými rodiči, prarodiči nebo kamarády a příbuznými. Ve vzpomínkách jim vyvstávají nespravedlnosti, kterých se zemřelí na nich dopustili. Někdy je to trauma na celý život. Pro jiné je to vzpomínání bolestné, protože si myslí, že ten, kdo umřel, tu ještě mohl nebo měl být. A bez něho je ten svět smutnější a šedší jako to počasí, které nás v měsíci listopadu často doprovází. Ale pro mnohé křesťany je to období, kdy se modlí za ty, co už tu s nimi nejsou a děkují Bohu za prožité krásné věci a události, které vnímají jako dar Boží. A nad to nadevšecko věří, že se se svými drahými jednou opět setkají v nebi. Křesťané také věří, že všechny ty lidské konflikty a kopance všemohoucí Bůh dá nějak do pořádku, odpustí, uzdraví a narovná... Tedy, jak vidíme, příběhy jsou různé a co člověk, to jiné lidské dobrodružství v malém. Také jsem trochu vyzoroval, že mnohokrát se v nějaké rodině očekával přírůstek do rodiny a právě v nějakou kratší dobu předtím nebo potom zemřela babička nebo děda. Jako by Bůh vyrovnával radosti a bolesti našeho života.

Určitou paralelu můžeme vidět v liturgickém životě naší církve. Po měsíci, kdy vzpomínáme na zemřelé, přichází prosinec. Měsíc, ve kterém slavíme narozeniny Ježíše Krista. Jsou to narozeniny všech narozenin, protože v nich se také my, co v Něho věříme, znovu rodíme do nového života. Rodíme se do nové dimenze, která má pokračování i po naší smrti.

V listopadu, kolem svátku Všech svatých a v den Památky na všechny věrné zemřelé, se budeme společně se všemi věřícími modlit za zemřelé a získávat pro ně odpustky za jejich hříchy. Krátké vysvětlení tradice modliteb za zemřelé a co jsou to odpustky najdete v tomto čísle Zvonu.

VE FOREST HILLS, 24. ŘÍJNA 2025
VÁŠ FR. ANTONÍN

příjemnou četbu

papežové

papes

papežové

papes

papežové

Klement V.

papežové

papes
MV

Klement V., vlastným menom Raymond Bertrand de Goth, sa narodil v roku 1264. Pochádzal z juhofrancúzskeho mesta Villandraut, z vplyvnej rodiny a získal kvalitné vzdelanie. Bol zbožný a inteligentný, neskôr sa stal arcibiskupom v Lyone.

Pápežom sa stal po konkláve trvajúcom 11 mesiacov v roku 1305, pričom výrazný bol vplyv francúzskeho kráľa Filipa IV.

Pekného. Zaujímavosťou je, že samotný Klement sa konkláve nezúčastnil, keďže nebol kardinálom. Klement V. bol pod veľkým tlakom francúzskeho kráľa, čo sa ukazovalo od začiatku jeho pontifikátu, kedy bol nútený vyhovieť Filipovmu želaniu a nechal sa korunovať v Lyone. Teda ako rímsky biskup bol uvedený do svojho úradu vo Francúzsku, čo samo osebe bolo veľmi neobvyklé.

Ďalšie dôležité rozhodnutie súviselo s jeho sídlom. Od nástupu na pápežský stolec Klement uvažoval o presídlení do Ríma, no napokon aj tu na neho zatlačil francúzsky panovník. Klement sa na jeho naliehanie usídlil na jar roku 1309 v Avignone. Tento krok poznamenal pápežské dejiny na nasledujúce desaťročia a obdobie pontifikátov Klementa V. a jeho ďalších šiestich nástupcov vládnuceho z tohto mesta, dostalo nelichotivý prívlastok „avignonské zajatie pápežov“. Aby sa zabezpečilo nástupníctvo "francúzskych" pápežov, Klement menoval desať nových kardinálov, z ktorých deväť bolo Francúzov.

Ďalšou známou udalosťou z tohoto obdobia bolo vynútené zrušenie rytierskeho rádu templárov. Templári, ako aj viaceré rytierske rády, poskytovali okrem iného aj niečo na spôsob bankových služieb. Viaceré bohaté šľachtické rodiny, ale aj celé krajiny, si v ich pevnostiach

uschovávali zlato, v úschove za primeraný poplatok. Kráľ Filip obvinil rádových bratov z modloslužobníctva, nemravnosti, bohorúhačstva a ďalších zločinov, za čím sa ukrýval neskrývaný Filipov záujem na ich bohatstve, ktoré chcel získať pre seba. Získať ho mohol iba zrušením rádu a preto žiadal Klementa V. aby dal k zrušeniu súhlas. Slabý pápež sa dal zlomiť. Stále sa obával, že by svojím odporom kráľa podráždil. Preto v roku 1311 zvolal do Vienne všeobecný koncil. Filip, ktorý bol na koncile osobne prítomný, neustále na pápeža naliehal, aby vyhovel jeho žiadosti. Klement V. tlaku podľahol a 22. marca 1312 templársky rád zrušil.

Za pozitívum Klementovho pontifikátu možno považovať vydanie buly *Pastoralis cura* (v roku 1313), ktorou nadviazal na teologické myšlienky Bonifáca VIII. a potvrdil vládu pápežstva nad Sv. Ríšou rímskou a súčasne prisúdil Svätej stolici právo vymenúvať ríšskych vikárov. Ako vzdelaný muž sám podporoval rozvoj vzdelanosti – založil katedry orientálnych jazykov na univerzitách v Paríži, Oxforde, Bologni a v španielskej Salamanke. Je zakladateľom univerzít v Orléanse a Perugii. Negatívnou stránkou bol jeho neskrývaný nepotizmus (medzi kardinálov povýšil piatich príslušníkov vlastnej rodiny) a šafárenie s prostriedkami pápežskej pokladnice.

Klement zomrel 20. apríla 1314. Podľa jeho priania ho pochovali vo farskom kostole Notre-Dame v meste Uzeste v juhozápadnom Francúzsku.

Britský královský pár se pomodlil s papežem

převzato z vaticannews.va

Král Charles III. a královna Camilla se ve čtvrtek 23. října zúčastnili ekumenické modlitby, kterou vedl papež Lev XIV. v Sixtinské kapli. Poprvé od rozdělení anglikánské a katolické církve v roce 1531 se tak britský král pomodlil společně s papežem.

Charles a Camilla přijeli z Londýna s velkou ekumenickou delegací. Duchovním zástupcem „Church of England“ byl Stephen Cottrell, arcibiskup z Yorku, který společně s papežem Lvem vedl ekumenickou modlitbu. Presbyteriánskou církev Skotska zastupovala její moderátorka Rosemary Frew. Katolickou církev zastupoval předseda biskupské konference Anglie a Walesu, kardinál Vincent Nichols z Westminsteru, a arcibiskup skotského Saint Andrews a Edinburghu, Leo Cushley.

Ekumenická polední modlitba v Sixtinské kapli trvala asi půl hodiny. Ekumenický charakter návštěvy se odrazil v liturgii, která mimo jiné zahrnovala hymnus svatého Ambrože z Milána, zpívaný v anglickém překladu svatého Johna Henryho Newmana, a čtení z osmé kapitoly listu Římanům. Ekumenicky zaměřený byl také hudební doprovod této modlitby třemi sbory: na papežské straně sbor Sixtinské kaple, na anglikánské straně laický sbor kaple sv. Jiří ve Windsorském zámku a dětský sbor Královské kaple St. James's Palace. Závěrečné požehnání udělili společně papež a anglikánský arcibiskup, což bylo silné symbolické gesto vůle k jednotě.

Před obřadem v Sixtinské kapli, soukromé kapli papežů, přijal Lev XIV. krále Charlese a královnu Camillu při soukromé audienci. Poté britský monarcha hovořil s kardinálem státním sekretářem Pietrem Parolinem. Jak sdělilo vatikánské tiskové středisko, tématem hovoru byly „dobré bilaterální vztahy“ a některé témata společného zájmu, jako je ochrana životního prostředí a boj proti chudobě. Zvláštní pozornost byla věnována „společnému úsilí o podporu míru a bezpečnosti tváří v tvář globálním výzvám“. Nakonec, s odkazem na historii církve ve Spojeném království, byla vyjádřena společná nezbytnost další podpory ekumenického dialogu. Mezitím královna Camilla absolvovala soukromou prohlídku kaple sv. Pavla, která se nachází v Apoštolském paláci v bezprostřední blízkosti Sixtinské kaple.

Mezi oběma kaplemi se nachází Sala Regia, Královský sál. Tam papež Lev po modlitbě přijal britský monarchický pár ještě jednou. Král a hlava církve si navzájem darovali exemplář orchideje *Cymbidium* stejného druhu. Setkání se zúčastnily také osobnosti z oblasti ekonomiky, odborníci OSN a environmentalisté, včetně delegátů mezinárodního hnutí *Laudato si'*. Setkání podtrhlo úzké vztahy mezi katolickou a anglikánskou církví v otázkách životního prostředí.

Bylo to první setkání britského královského páru s papežem Lvem XIV., který byl v květnu 2025 zvolen hlavou katolické církve. Jen několik týdnů předtím, 8. dubna, navštívili král Charles a královna Camilla těžce nemocného papeže Františka, který zemřel 21. dubna. Původně byla na duben plánována oficiální návštěva britské královské rodiny ve Vatikánu, při které by se oslavovalo také 10. výročí sociální encykliky *Laudato si'* papeže Františka.

Odpoledne trávili členové královské rodiny při další ekumenické slavnosti v bazilice svatého Pavla za hradbami, která má spolu s přilehlým benediktinským opatstvím silnou vazbu na anglickou korunu. Vzhledem k historickým vazbám a pokroku dosaženému na cestě smíření mezi římskou církví a anglikánskou církví udělil arcikněz této baziliky, kardinál James Michael Harvey, a opat mnišské komunity, dom Donato Ogliari, se souhlasem papeže Lva XIV. titul *Royal Confrater* svatého Pavla Jeho Veličenstvu králi Karlu III. K této příležitosti byl vytvořen trůn s erbem krále Karla a latinským nápisem *Ut unum sint* – „Ať všichni jsou jedno“, citátem ze sedmnácté kapitoly Janova evangelia.

Dušičky, odpustky, modlitba za zemřelé

Kdy lze získat „odpustky“

převzato z farnost.kkvys.cz

Od 25. října do 8. listopadu je možné získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné jen zemřelým. Pamatujeme na ty, jejichž život nebyl v dokonalé jednotě s Bohem. Tyto naše modlitby vyprošují odpuštění všeho, co těmto zemřelým ještě bolestně brání v plném společenství s Bohem.

Podmínkou pro získání těchto „odpustků“ je pro věřící katolické křesťany **sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a zřeknutí se jakékoli záliby ve zle**. V tyto dny je **zvláštní podmínkou navštívit hřbitov a pomodlit se tam třeba jen v duchu za zemřelé**.

Slavnost Všech svatých a Dušičky

V tento čas slavíme zvláštní slavnost **Všech svatých**, která připadá na **1. listopad**. Jde o radostnou připomínku všech, kdo jsou již šťastní u Boha, i když u většiny ani neznáme jejich jména. Hned druhý den **2. listopadu** se modlíme naopak s kajícíností za ty, kteří této plnosti před Bohem ještě nedosáhli, protože je dělí nějaká duchovní bariéra, důsledky osobního zla, které v životě učinili.

Vzhledem ke zvláštnosti těchto dvou dnů můžeme **1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den během návštěvy kteréhokoli kostela** pro tyto zemřelé vyprosit stejnou milost odpustků jako při návštěvě hřbitova, pokud splníme výše uvedené podmínky s tím, že místo modlitby na hřbitově připojíme při návštěvě kostela modlitbu Otče náš a Vyznání víry.

Svátost smíření stačí přijmout před začátkem týdne modliteb za zemřelé, v jeho průběhu, nebo až v dalších dnech po jeho skončení. Svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce jsou nutné v den, kdy chcete plnomocný odpustek získat.

Co jsou odpustky?

Odpustky nejsou nic neznámého, je to vlastně docela jednoduchá skutečnost a známe ji z běžného života. Zkusme si představit nějakou konfliktní situaci, při níž něco rozbijeme.

Takovému jednání říkáme hřích a jeho odstranění lze odpuštěním. Je nejprve třeba se omluvit a vyprosit si odpuštění na těch, kterým jsem svým hněvem ublížili. (Narušení vztahů s Bohem nazýváme hřích a jeho odstranění je možné jen odpuštěním. Odpuštění si nikdo nikdy ani v historii nemohl koupit ani zasloužit svojí pílí!) Jestliže jsme se omluvili, zůstává rozbitá věc. A právě to je předmětem toho, co nazýváme odpustek. Jde de jure o „smazání dluhu“, který po našem přitakání zlu vznikl.

Naše modlitba za zemřelé, v níž mluvíme o odpustku, by se snad dala přirovnat k nabídce prodejce, který za výměnu rozbitého mobilu za nový nabízí, že stačí doplatit padesát procent ceny. Je to zvláštní nabídka, není vždy. Odpustek by pak odpovídal zaplacení poloviční ceny. Ovšem zde jde o "dluh" vůči Bohu!

Zmíněné „dluhy“ se týkají bez rozdílu každého člověka, který udělal něco zlého. Odpustek může pro sebe získat každý, kdo přijal křest a žije v souladu s Bohem. Odpustky můžeme získat nejen pro sebe, ale také pro někoho, kdo již zemřel, stojí před Bohem, ale právě tyto „dluhy“ jsou pro něj překážející bolestí.

Dá se odpustek koupit i za peníze nebo jiné hmotné dary?

Naštěstí ne. Vlastně ani dříve nemělo jít o kupování si odpustků. Spíše šlo o podporu dobré věci skrze finanční dar, např. když se budoval kostel... Bohužel v historii se takovéto získávání peněz stalo předmětem machinací, a tím i velkého pohoršení. Proto už Tridentský koncil v roce 1563 píše: „...stanovuje se, že při udílení odpustků mají být zcela odstraněny všechny špinavé zisky v souvislosti s jejich získáváním, které se v křesťanském lidu staly pramenem mnoha zneužití.“ To platí od té doby do dnes. [další odkaz - Odpustky - modlitba za zemřelé](#)

Changes

Homily for October 12, 2025

28th Sunday in Ordinary Time

Deacon Greg Kandra

When I was growing up, my mother had an unwritten rule: the day after Christmas, if you haven't done it yet, you have to start your thank-you notes. You couldn't just play with your new Hot Wheels or G.I. Joe. There was work to do. By that evening, I'd hear, "Have you written your note to Aunt Agnes and Uncle Joe? Did you write your note to your grandmother?" So, reading this scripture, I'm sure my mother would have had a few words to say to nine of the lepers in today's Gospel.

What we hear today is very much a lesson in gratitude — in fact, it is the Gospel that is suggested in the United States for use during Mass on Thanksgiving Day. But to think it is just about giving thanks is to miss the treasure buried in this scripture. This isn't merely a lesson in etiquette.

Dig a little deeper into this episode and you find it is fundamentally about something that lies at the heart of the Good News — beginning with the preaching of John the Baptist and continuing to this very day.

Put simply: This Gospel about the lepers is a story about change — dramatic, heart-stopping, life-altering change. It reminds us that an encounter with Jesus Christ can change everything.

Of course, there is the change of the lepers' skin. But the lesson here is more than skin-deep. I think this Gospel teaches that there are three distinct ways we change — and are changed — because of Christ.

First, it teaches the importance of changing attitudes. Changing our expectations. Changing how we see others.

In many ways, this echoes the parable of the Good Samaritan that we heard in Luke's Gospel a few weeks ago. In Jesus's day, as you know, Samaritans were despised.

Here, as in that famous parable, Luke shows us once again that the Samaritan is the one who is discovered to be good. The Samaritan does the right thing, the humble thing. He realized the miraculous effect that Jesus had on his life — and, because of that, on his standing in the world. Think of it. The man who had once been a leper would no longer be considered unclean, one to be shunned. He would no longer be an outcast. He would have dignity. He wouldn't have to beg for pity or cry out for food. He would have a future.

The reality of that must have been overwhelming. So instead of continuing his way to the temple, he went back and said to Christ, "Thank you."

Only this one, the one that the people of his time hated, had the humility to bow to God in gratitude. Sometimes there is more to people than we realize. Even those who are demonized or despised can be capable of extraordinary acts of goodness. They can stand before us as examples of faith.

So it was here.

Jesus offered his followers a truly "teachable moment," teaching them — and us — to not be so quick to judge. The moral of the story? Even Samaritans can teach us. Even they can be saved.

So, begin with a change in attitude. Prepare to be surprised by what others are capable of.

Secondly, this Gospel is about changing priorities. Before all else, the Samaritan took the time and trouble to express gratitude, to thank God for the unexpected blessing he received.

I have a tee shirt at home that says on the front, "But first, let me thank God." I wear it as a reminder to myself — and to anyone I happen to meet — that we need to live every day, every moment, in a spirit of thanksgiving, an "attitude of gratitude." Blessed Solanus Casey used to tell people, "Thank God ahead of time." Whether we realize it or not, our Father loves us so much, he is constantly showering us with gifts. The gift of life. The gift of faith. The gift of another day to grow, to change, to strive to become

the holy people he created us to be. Ours is a faith rooted in second, third, fourth and fifth chances. We should never take that for granted. God's mercy makes all things possible, even our salvation.

So change priorities. Thank God ahead of time.

Finally, the episode is — literally — about changing direction.

Remember the Magi. In their story, from Matthew's Gospel, we heard that after learning about Herod in a dream, they returned to their homeland "by another route." It is the first time we hear about lives being redirected because of Jesus. It won't be the last.

This encounter with the lepers is another example.

The Samaritan stopped where he was going and went another way. He returned to Jesus. He couldn't continue on his journey without going back to the one who had made it possible.

Maybe this was a moment of conversion.

But it was certainly a moment of redirection — almost, in a sense, a moment of reconciliation. It reminds us of the sacrament of confession. Healed of sin, the penitent prays the Act of Contrition and vows to "firmly resolve with the help of grace...to confess my sins, to do penance and to amend my life." Was this idea burning in the heart of the healed leper? We'll never know. But in his detour, we see a change in direction that should say to all of us: "Christ can change how we go through life."

And isn't that the great message of the Gospel?

Changing attitudes.

Changing priorities.

Changing direction — the way we live, the way we are going.

The early Christians used to refer to their new faith as "The Way" — meaning, they were following the Way of Jesus Christ.

This scene with the lepers shows how that begins. With healing. With grace. With change. Nine were changed. Only one realized this was a chance to change direction. This is the Christian story, our story. It is the great prayer of our lives. As we prepare to receive Christ in the Eucharist — the very word, by the way, that means "thanksgiving" — let us not only give thanks. Let us pray to become the people God made us to be. To be renewed. To grow. To be changed by this encounter with Christ.

BOHEMIAN HALL AND BEER GARDEN

zahravní restaurace a restaurace v přízemí

Nabízíme široký výběr kvalitních jídel české, slovenské i americké kuchyně. Uvítáme vás s radostí a dobrou obsluhou. Též nabízíme náš velký sál pro svatby a menší místnosti na různé oslavy.

Phone: (718) 274-4925 events@bohemianhall.com
29-19 24th Ave, Astoria NY 1110

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

7. října - tiskové středisko Svatého stolce oznámilo, že papež Lev XIV. se vydá na svou první apoštolskou cestu, která povede do Turecka a Libanonu od 27. listopadu do 2. prosince 2025. Součástí cesty bude také pouť do Ížniku (starověké Niceje), kde si církev připomene 1700. výročí prvního ekumenického koncilu.

22. října - přibližně dvě třetiny světové populace, tedy kolem 5,4 miliardy lidí, čelí porušování náboženských svobod. Vyplývá to ze zprávy křesťanské organizace Církve v nouzi (Aid to the Church in Need, ACN), která byla dnes zveřejněna v Římě. Studie mapuje situaci mezi lednem 2023 a prosincem 2024 a navazuje na dlouhodobý výzkum, který ACN provádí každé dva roky od roku 1999. Podle zprávy je právo na svobodu vyznání vážně ohroženo v 62 ze 196 zkoumaných států. Ke zlepšení situace došlo pouze ve dvou zemích – Kazachstánu a na Srí Lance. Za hlavní příčinu represí označuje zpráva autoritářské režimy, které využívají digitální cenzuru, restriktivní legislativu a další způsoby k potlačování náboženských komunit. Jako příklady uvádí Čínu, Írán, Eritreu nebo Nikaraguu.

17. října - papež Lev jmenoval Josefa Grünwidla novým vídeňským arcibiskupem. Dosavadní prozatímní správce vídeňské arcidiecéze se po devíti měsících stane její novou hlavou: papež Lev XIV. jmenoval Josefa Grünwidla vídeňským arcibiskupem. Vatikán a arcidiecéze oznámily tuto jmenování oficiálně v pátek 17. října. Dvaasedesátiletý Josef Grünwidl nahradí kardinála Christopha Schönborna, který v lednu ve věku 80 let odešel z úřadu. Biskupské svěcení je plánováno na 24. ledna 2026.

24. října - ČR bude mít nové blahoslavené. Papež Lev XIV. podepsal dekret o beatifikaci kněží **Jana Buly a Václava Drboly**. P. Jan Bula a P. Václav Drbola byli v 50. letech 20. století nespravedlivě odsouzeni ve vykonstruovaných procesech a popraveni komunistickým režimem. Oba byli obyčejnými diecézními kněžími – Jan Bula sloužil v Rokytnici nad Rokytnou, Václav Drbola v Babicích. Právě tam se roku 1951 udály tzv. „babické vraždy“ tří komunistických funkcionářů, s nimiž vládnoucí režim nesmyslně spojil oba faráře. Po krutých výsleších a zmanipulovaném soudním procesu byli oba popraveni.

24. října - Antonia Salzano, matka svatého Carla Acutise, která se spolu s dalšími členy své rodiny zúčastnila jeho svatořečení 7. září, nedávno popsala, jaké to je být matkou světce, a poskytla rady dalším matkám, které - stejně jako ona - prožily bolestnou zkušenost smrti dítěte. Antonia Salzano měla příležitost zúčastnit se kanonizace svého dítěte, stejně jako Assunta Carlini Goretti, matka sv. Marie Goretti, která byla 24. června 1950 prohlášena za svatou jako tzv. mučednice čistoty.

Zvláště 1. až 8. listopadu a potom po celý měsíc budu při mších svatých vzpomínat a modlit se za naše zemřelé. Pokud máte zájem můžete napsat seznam zemřelých, které chcete při mších svatých vzpomenout.

O modlitbu za zemřelé už požádali: Marcela a Joseph J. Skrkonovi.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V LISTOPADU 2025

datum	úmysl	dárce
2.11.	Za duše v očistci	
9.11.	Za živou a zemřelou rodinu Kurkovu a Hrubcovu	Šárka Elahi
13.11.	Za zemřelého Jirku Smrčku a jeho bratra Josepha	Božena a Peter Smrčka
16.11.	Za zemřelého Williama Janka	manželé Jelínkovi
23.11.	Za zemřelou Nad'u Horákovou	Jaroslav Sýkora
27.11.	Za Marco Marii Weirichovy	manželé Weirichovi
30.11.	Za Vojtěcha a Jarmilu Janděckovy	manželé Weirichovi

BLAHOPŘEJEME

v listopadu oslaví narozeniny: Greta Bunža 7. listopadu, Marek Polášek 10. listopadu, Elena Vraštiak 13. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Marcela Škrkoňová 18. listopadu, Sylvestr Suda 21. listopadu, Marek Hnizda 27. listopadu, Barbora Valerio 27. listopadu, Jan Bartuněk 27. listopadu, Josef Brettl 27. listopadu, Jackie Broz 29. listopadu, Marcel Wartownik 29. listopadu, Mary Soyka 30. listopadu, Renata Krškova 30. listopadu.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Yveta Burda, Elen Samek, Andrej Petrenko, Flavia Janek, Helen Otypka.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>